

Veľkonočná oktáva, cyklus „C“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Michel'ová 225, Palšová 226, Kravcová 228, Kravcová 296
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou alebo po sv. omši.
- Do nedele B. milosrdenstva pokračujeme v Novéne k B. milosrdenstvu. - V túto nedeľu môžeme získať úplné odpustky pre obrazom B. milosrdenstva. Podmienky ešte upresním!
- Pán Boh zaplať za zbierku na Boží hrob.
- V oktáve sa modlíme Gloria.

18.04.2022 Pondelok Pondelok vo Veľkonočnej oktáve	07:15 08:45 10:30	Hertník (zdr. Marty) Bartošovce (+Anna Švirková - č. 70_I./.'22) - <u>KRST V OMŠI</u> Hertník (zdr., B. pomoc rod. Piontekovej a Čechovej - č. 280) <u>Pobožnosť o 14:00 hod. Hertník</u>
19.04.2022 Utorok Utorok vo Veľkonočnej oktáve	16:30 17:45	Hertník (+Jozef,+Drahomíra - č. 39) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Juraja - 40 rokov - č. 71)
20.04.2022 Streda Streda vo Veľkonočnej oktáve	16:30 17:45	Bartošovce (+Ladislav - 3. výr. - č. 59) Hertník (+Juraj,+Anna - č. 219)
21.04.2022 Štvrtok Štvrtok vo Veľkonočnej oktáve	16:30 17:45	Hertník (+Mária,+František,+Helena - č. 159) Bartošovce (+Stanislava,+Rozália,+Jozefa - č. 113)
22.04.2022 Piatok Piatok vo Veľkonočnej oktáve	08:00 17:45	Hertník (+Mária,+Agnesa,+Anna,+rodičia a st. rodičia - č. 229) <u>16:00 Stretnutie prvoprijímajúcich Hertník (sakra) všetci tretiaci!</u> Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. za 70 rokov života pre Františka - č. 147)
23.04.2022 Sobota Sobota vo Veľkonočnej oktáve	07:30 08:45	Bartošovce (zdr., B. pož. pre MS SSV - č. 52) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Máriu - 84 rokov života - č. 263)
24.04.2022 NEDEĽA 2. Veľkonočná nedeľa alebo Nedeľa Božieho milosrdenstva	07:30 09:00 10:30	<u>*prečítať 2. ohlášku!</u> Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Ludmilu a Václava - 40 rokov - č. 202) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Alojza - 70 rokov a za rodinu - č. 121) Hertník (za veriacich) <u>14:00 hod. pobožnosť Hertník</u>

RÍMSKOKATOLÍCKA

APRÍL 2022

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 397

Her Bartníček

Pane Ježišu, daj prosím,
nech sa krvavé kropaje
tvojho potu stanú
rannou rosou
môjho nového
zrodzenia, nech sa tvoja trňová koruna stane víťazným vencom mojej slávy,
nech sa Golgota stane skalopevným bralom, na ktorom budem môcť
bezpečne postaviť baštu svojej sebaúcty, nech ma tvoje klince nerozlučne
pripútajú k
Otcovej vôli,
nech sa tvoja krv
stane životodarnou
miazgou mojej duše,
nech mi tvoj kríž slúži
ako kotva v oceáne neistoty,
a nech sa mi tvoje zmŕtvychvstanie
stane bránou do večného života. Amen.

Kristus žije!

Kristus žije, On je našou nádejou a najkrajšou mladosťou tohto sveta. Všetko, čoho sa on dotýka, sa stáva mladým, stáva sa novým, naplňa sa životom. Preto slová, ktorými sa chcem obrátiť na každého mladého [a každého] kresťana, sú: On žije a chce, aby si žil! On je v tebe, on je s tebou a nikdy neodchádza. Akokoľvek by si sa vzdialil, Vzkriesený je pri tebe, on ťa volá a čaká ťa, aby si začal odznovu. Keď sa cítiš starý kvôli smútku, zatrpknutosti, strachu, pochybnostiam alebo zlyhaniu,

on bude tam, aby ti dal znovu silu a nádej. Toto poslanstvo sa obracia zároveň na každého jednotlivca i na svet. Vzkriesenie Krista je počiatkom nového života pre každého muža a každú ženu, pretože ozajstná obnova sa začína vždy v srdci, vo svedomí. No Veľká noc je aj počiatkom nového sveta, oslobodeného od otroctva hriechu a smrti: sveta konečne otvoreného pre Božie kráľovstvo, Kráľovstvo lásky, pokoja a bratstva. Kristus žije a zostáva s nami. Ukazuje svetlo svojej vzkriesenej tváre a neopúšťa tých, čo sa nachádzajú v skúške, v bolesti a v zármutku....

...Kristus žije! On je nádejou a mladosťou pre každého z nás a pre celý svet. Nechajme sa ním obnoviť! Požehnanú Veľkú noc! (pápež František, vaticannews)

Čím je človek bez viery vo vzkriesenie?

Istá agentúra pri sociologickom prieskume zistila, že percento tých, ktorí sa vyhlasujú za veriacich kresťanov je vyššie ako tých, ktorí veria v zmŕtvychvstanie a vzkriesenie tela. Tento štatistický údaj je šokujúci a zarmucujúci zároveň. Byť kresťanom, považovať sa za veriaceho a neveriť pritom v zmŕtvychvstanie, pochybovať o historicosti Kristovho zmŕtvychvstania i o našom vlastnom budúcom vzkriesení s Kristom je totiž paradoxom, vnútorne si odporujúcim.

Viera vo vzkriesenie z mŕtvych nie je len voliteľný doplnok akéhosi etického učenia, ktoré môže byť na kresťanstve tak všeobecne sympatické, ale je to podstata a dôvod celého kresťanstva. Viera v zmŕtvychvstanie a viera v Boha sú neodlučiteľné. Popieranie jedného je popieraním aj druhého. A popieranie existencie Boha vedie k uzáveru, ktorý lapidárne vyjadril spisovateľ Dostojevskij slovami: „Ak Boha niet, všetko je dovolené“. A filozof Berďajev, rozvíja túto jeho myšlienku nasledovne: „popretie nesmrteľnosti človeka sa rovná popretiu človeka. Buďto je nesmrteľným duchom, ktorý má vo vienu večnosť, alebo je len zmyslovým a pomimutelným javom, pasívnym produktom svojho prírodného a spoločenského prostredia. Ak je pravdivou druhá možnosť, potom nemá nijakú vlastnú hodnotu, a zlo ani hriech nejestvujú. Preto Dostojevskij bráni nesmrteľnosť ľudskej duše, slobodnej a zodpovednej duše, ktorej trvanie je večné a absolútne. Prijímať existenciu morálneho zla a ľudskej zodpovednosti zaň značí rozoznať samotnú podstatu ľudskej osobnosti: zlo sa spája s osobnosťou a egocentrizmom.“... „Život a osud toho najmenšieho z ľudských tvorov má absolútny význam z hľadiska večnosti: jeho život a osud sú večné.“... (Arcibiskup Cyril Vasil)

BOH – moja „šedá Eminencia“...

... v dňoch všedných i sviatočných. Boh, ktorý bol, je i bude... Jeho prítomnosť a spoluúčasť na našich životoch sa nedá poprieť.

Podľa jedného vzorca na tričku mladej študentky som vypočítal tento príklad (a to ani nie som veľmi matematicky zdatný):

J1 E2 Ž3 I4 Š5 = 34125, čiže ŽIJEŠ.

Boh, ktorý neváhal poslať svojho jediného Syna medzi nás a nebál sa vydať Ho do rúk ľudí, dokázal, že život smrťou nekončí, Ježiš žije, aby každý z nás mohol žiť...

BOHU VĎAKA!

Jeho smrť na kríži nám zachránila život. Jeho obeta nás učí zriekať sa seba samého. Jeho láska inšpiruje naše srdcia. Jeho pokora nás vyzýva k pokániu. Jeho odovzdanosť Nebeskému Otcovi nás učí dôvere. Jeho záujem o obyčajných rybárov nás učí prijímať každého takého, aký je. Jeho túžba zachrániť hriešnikov nám dáva nádej, že máme šancu.

Jeho zázraky nás učia nádeji. Jeho skromnosť nás učí vystačiť si s tým, čo máme. Jeho múdrosť nás pozýva učiť sa od Neho. Som rád, že môžem študovať v tejto Jeho „škole“. Ďakujem Bohu, že môžem žiť s Ním, v ňom, vďaka Nemu, pre Neho, skrze Neho... Ďakujem za istotu, ktorá naplnia dni všedné i sviatočné. Ďakujem za všetkých, ktorých mi Pán posielal, lebo v každom je Jeho odraz. Prajem všetkým ľuďom veľa radostí z maličkostí a dôveru, že naša „šedá Eminencia“ sa o nás stará ako o svojich VIP priateľov. (z duchovných cvičení)

Z príhovoru kardinála Tomka k Veľkej noci

Pravda o vzkriesení Ježiša Krista je veľkou posilou pre našu vieru, pre naše náboženské presvedčenie a istotu, že nestaviame na piesku alebo na nejakej ilúzii. „Základ Cirkvi je na skale“, spievame s radosťou na Veľkú noc. Áno, Ježiš Kristus premohol smrť a ostáva živý ako Boh aj ako človek, ba čo viac, sľúbil nám svoju osobnú trvalú prítomnosť: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20).

Toto uistenie je pre nás dôležité. Aj my sa nachádzame na životnej ceste a môžeme zakúsiť chvíle bolesti a ťažkostí, sklamaní z ľudí i z vlastnej slabosti, skleslosti a únavy z každodennej námahy, keď naša viera oslabne pod vplyvom pochybnosti a nezdravých javov v spoločnosti okolo nás. Sme ako tí dvaja učenici na ceste do Emauz, ktorí sa dali natoľko zlomiť skúškou kríža, že ochabli vo viere a neboli schopní prijať radostnú zvesť o prázdnom hrobe, ktorú im v to isté veľkonočné ráno pred odchodom z Jeruzalema priniesli ženy a potvrdili niektorí apoštoli. Správa že „on (Ježiš) žije“ (Lk 24, 23) sa ich nedotkla, ani ich nepohla, aby si ju overili. Ako píše sv. Lukáš, beznádejne sa vracali z Jeruzalema domov a keď sa k nim pridala iná chodec, ani v ňom nepoznali Ježiša, lebo „ich oči boli zastreté“. Pred tým cudzincom si vyliali celé svoje sklamanie, že Ježiš takto skončil: „A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael...“

Aj my sme pútnici na ceste životom a naša viera i nádej môžu ochabnúť pod nárazom vonkajších vplyvov, ktoré nám núkajú rôznych učiteľov a prorokov, sľubujú vysnené raje a predstavujú klamné hodnoty a falošné vidiny. S poklesom viery oslabne aj naša nádej: „A my sme dúfali...“

Emauzským pútnikom sa však dostala veľká radosť, keď zasadli k večeri so záhadným spoločníkom. Poznali ho, keď „vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho“ tak, ako to spravil pred svojím utrpením vo večeradle. Áno, to bol on, živý, vzkriesený Ježiš. Ako sa naraz pre nich zmenil život, ako sa im vrátila nielen nádej, ale aj istota a odvaha! Zabudli na únavu z putovania, s novým nadšením sa vydali na spiatočnú cestu, aby ostatným oznámili radostnú zvesť.

Ježiš Kristus naozaj vstal z mŕtvych a už viac neumiera. Ostáva s nami v každej situácii. Máme ho v Eucharistii, ale on je s nami v každej chvíli. Ako nás uistuje sv. Pavol, dynamická „moc jeho vzkriesenia“ je nám naporúdzi, aby nás posilňovala a po smrti priviedla k nášmu osobnému vzkrieseniu. Vzkriesený Kristus zanechal pred nanebovstúpením svojim učeníkom aj nám výzvu: „Budete mi svedkami...“ (Sk 1, 8). Žiada nás, aby sme vždy vyznali svoju vieru aj na verejnosti. Je zaujímavé, že podobný odkaz nám zanechal náš veľký priateľ, dnes už svätý Ján Pavol II., pri svojom poslednom odchode zo Slovenska: „Nikdy sa nehanbite za evanjelium!“ Aj ja vám všetkým pražem, aby vás vzkriesený a živý Kristus naplnil radosťou a stal sa pevným útočiskom vo vašom živote. Zo srdca vám žičím radostné „Aleluja“!